

Boodschap voor de 43ste Wereldroepingendag

7 mei 2006, vierde zondag van Pasen

'Geroepen in het mysterie van de Kerk'

*Eerwaarde broeders in het episcopaat,
dierbare broeders en zusters,*

De viering van de komende Wereldroepingendag geeft mij de gelegenheid om heel Gods volk uit te nodigen om stil te staan bij het thema 'Geroepen in het mysterie van de Kerk'. De apostel Paulus schrijft: "Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus ... In Hem heeft Hij ons uitverkoren vóór de grondlegging der wereld ... In liefde heeft Hij ons voorbestemd zijn kinderen te worden door Jezus Christus" (Ef 1,3-5). Vóór de schepping van de wereld, voordat wij zijn ontstaan, heeft de hemelse Vader ons al persoonlijk uitverkoren, ons geroepen om als zijn kind een relatie met Hem aan te gaan, door Jezus, het vleesgeworden Woord, geleid door de heilige Geest. Door voor ons te sterven heeft Jezus ons ingevoerd in het mysterie van de liefde van de Vader, een liefde die zijn Zoon van alle kanten omgeeft en die Hij ons allen wil schenken. Zo vormen wij, in gemeenschap met Jezus, het Hoofd, één lichaam: de Kerk.

Het gewicht van twee millennia geschiedenis maakt het moeilijk om het nieuwe te zien van dit fascinerende mysterie van de goddelijke adoptie, die de kern van Paulus' leer vormt. De apostel houdt ons voor dat de Vader "ons zijn geheim raadsbesluit heeft doen kennen ... het heelal in Christus onder één hoofd te brengen, alle wezens in de hemelen en alle wezens op aarde, in Hem" (Ef 1,9-10). En, zo voegt hij daar enthousiast aan toe: "Intussen weten wij, dat God in alles het heil bevordert van die Hem liefhebben, van hen die volgens zijn raadsbesluit geroepen zijn. Want die Hij te voren heeft gekend, heeft

Hij ook te voren bestemd tot gelijkvormigheid met het beeld van zijn Zoon, opdat Deze de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders" (Rom 8,28-29). Dit beeld is inderdaad fascinerend: wij zijn geroepen om te leven als broeders en zusters van Jezus, we mogen ons zonen en dochters van dezelfde Vader voelen. Dat is een geschenk dat ieder louter menselijk idee of plan omverwerpt. De belijdenis van het ware geloof stelt ons hart en onze geest wijd open voor het onuitputtelijke mysterie van God, waarvan het menselijk bestaan doortrokken is. Wat dan te zeggen van de verleiding, die in onze tijd zo

groot is, om te denken dat wij het zelf wel weten, zozeer zelfs dat wij afgesloten zijn geraakt voor Gods mysterieuze plan voor ieder van ons? Deze vraag wordt ons gesteld door de liefde van de Vader, die zich openbaart in de persoon van Christus.

Om aan Gods roeping gehoor te geven en op reis te gaan is het niet noodzakelijk om al volmaakt te zijn. Wij weten dat de verloren zoon vanuit het besef van zijn zonde terugkeerde en daardoor de vreugde van de verzoening met de Vader ervoer. Zwakheden en menselijke beperkingen vormen geen obstakel, zolang zij ons helpen om ons bewuster te worden van het feit dat wij de verlossende genade van Christus nodig hebben. Dat is de ervaring van Paulus, die bekende: "Dus zal ik het liefst van alles roemen op mijn zwakheden. Dan zal de kracht van Christus in mij wonen" (2Kor 12,9). In het mysterie van de Kerk, het mystieke Lichaam van Christus, transformeert de kracht van de goddelijke liefde het hart van de mens en stelt hem in staat om Gods liefde door te geven aan zijn broeders en zusters. Door de eeuwen heen hebben vele mannen en vrouwen, getransformeerd door de goddelijke liefde, hun leven gewijd aan het Koninkrijk. Al aan de oevers van het Meer van Galilea lieten velen zich winnen voor Jezus: zij zochten lichamelijke of geestelijke genezing en werden geraakt door de kracht van zijn genade. Anderen werden persoonlijk door Hem uitgekozen en werden zijn apostelen. Ook zien wij een aantal mensen, zoals Maria Magdalena en anderen, dat Hem op eigen initiatief volgde, simpelweg uit liefde. Net als de apostel Johannes hadden ook zij een bijzondere plaats in Zijn hart. Deze mannen en vrouwen, die door Jezus het mysterie van de liefde van de Vader kenden, vertegenwoordigen de diversiteit aan roe-

pingen die er in de Kerk altijd is geweest. Het voorbeeld van iemand die werd geroepen om op een bijzondere manier van Gods liefde te getuigen, is Maria, de Moeder van Jezus, die op haar pelgrimstocht van het geloof direct verbonden is met het mysterie van de vleeswording en de verlossing.

In Christus, het Hoofd van de Kerk, die zijn Lichaam is, vormen alle christenen "een uitverkoren geslacht, een koninklijke priesterschap, een heilige natie, Gods eigen volk, bestemd om de roemruchte daden te verkondigen van Hem" (1Pe 2,9). De Kerk is heilig, ook al moeten haar leden worden gezuiverd, zodat zij de heiligheid, door God geschonken, in haar volle glans kunnen uitstralen. Het Tweede Vaticaans Concilie benadrukt de universele roeping tot heiligheid wanneer het stelt: "De leerlingen van Christus zijn geenszins volgens hun werken, maar volgens zijn heilsbestel en genade door God geroepen en in Christus gerechtvaardigd. Door het doopsel in het geloof zijn wij ware kinderen van God, deelachtig aan de goddelijke natuur en dus werkelijk heilig geworden."¹ Binnen het kader van deze universele roeping roept Christus, de Hoogepriester, vanuit zijn zorg voor de Kerk mensen van alle generaties om voor zijn volk te zorgen. In het bijzonder roept Hij mannen tot het priesterambt, die een vaderlijke rol zullen vervullen, een rol die zijn oorsprong vindt in het vaderschap van God (vgl. Ef 3,14). De missie van de priester in de Kerk is onvervangbaar. Ook als er in bepaalde gebieden een gebrek aan geestelijken bestaat, mag er dan ook nooit aan worden getwijfeld dat Christus mannen zal blijven roepen die, net als de apostelen, al het andere werk achterlaten en zich volledig wijden aan de viering van de heilige mysteriën, aan de verkon-

1. Tweede Vaticaans Concilie, dogmatische Constitutie over de Kerk *Lumen gentium*, 40.

diging van het evangelie en het pastorale werk. In de apostolische Exhortatie *Pastores dabo vobis* schreef mijn eerbiedwaardige voorganger paus Johannes Paulus II in dit verband: “De relatie van de priester met Jezus Christus en in Hem met zijn Kerk is in het *zijn* zelf van de priester gelegen, krachtens zijn sacramentele wijding/zalving, en in zijn *handelen* ofwel in zijn zending of ambt. In het bijzonder is de priester-bedienaar dienaar van Christus, die aanwezig is in de *Kerk, mysterie, gemeenschap en zending*. Door het feit van de deelname aan de ‘zalving’ en de ‘zending’ van Christus kan hij in de Kerk diens gebed, woord, offer en heilswerk voortzetten. Hij is dus *dienaar van de Kerk als mysterie*, omdat hij de kerkelijke en sacramentele tekens van de verrezen Christus tegenwoordig stelt.”²

Een andere bijzondere roeping, die een ereplaats heeft in de Kerk, is de roeping tot het gewijde leven. In navolging van Maria van Bethanië, die “gezetan aan de voeten van de Heer, luisterde naar zijn woorden” (Lc 10,39), wijden vele mannen en vrouwen zich aan het volledig en uitsluitend volgen van Christus. Hoewel zij allerlei werk doen op het gebied van menselijke vorming en zorg voor de armen, onderricht of hulp aan zieken, beschouwen zij deze activiteiten niet als het voornaamste doel van hun leven, want, zo wordt in het Wetboek van Canoniek Recht duidelijk gesteld, “de beschouwing van de goddelijke werkelijkheden en de

voortdurende vereniging met God in het gebed dient de eerste en belangrijkste plicht van alle religieuzen te zijn”.³ Paus Johannes Paulus II schreef bovendien in de apostolische Exhortatie *Vita consecrata*: “In de traditie van de Kerk wordt de religieuze professie beschouwd als een *uniek en vruchtbaar verdiepen van de toeheiliging aan God door de doop*: de innige verbondenheid met Christus die aanving met het doopsel, doet zij door het beoefenen van de evangelische raden verder groeien tot de gave van een meer expliciete en volledige gelijkvormigheid.”⁴

Indachtig de woorden van Jezus: “De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraag daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten” (Mt 9,37-38), begrijpen wij dat het nodig is om te bidden voor roeping tot het priesterambt en tot het gewijde leven. Het is niet verbazend dat waar mensen vurig bidden, de roeping floreren. De heiligheid van de Kerk hangt ten diepste samen met de wijze waarop wij met Christus verbonden zijn en openstaan voor het mysterie van de genade die in de harten van de gelovigen werkt. Ik nodig dan ook alle gelovigen uit om een innige band te onderhouden met Christus, de Leraar en Herder van zijn volk, door navolging van Maria, die de goddelijke mysteriën in haar hart bewaarde en voortdurend bij zichzelf overwoog (vgl. Lc 2,19). Met haar, die een centrale plaats inneemt in het mysterie van de Kerk, bidden wij:

O Vader, geef onder de christenen
 een overvloed aan heilige roeping tot het priesterambt,
 die het geloof levend houden
 en de gezegende herinnering aan uw Zoon Jezus bewaren,
 door de verkondiging van zijn woord
 en de bediening van de sacramenten,
 waarmee U uw gelovigen telkens weer vernieuwt.

2. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Pastores dabo vobis* (25 maart 1992), 16, in: *Kerkelijke documentatie (KD)* 20/5 (juni 1992), 231.

3. Cc, can. 663 §1.

4. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Vita consecrata* (25 maart 1996), 30, in: *KD* 24/4-5 (19 juli 1996), 195.

Schenk ons heilige dienaren van uw altaar,
zorgvuldige en vurige hoeders van de Eucharistie,
het sacrament van de opperste gave van Christus
voor het heil van deze wereld.

Roep dienaren van uw genade,
die, door het sacrament van de verzoening,
de vreugde van uw vergeving verspreiden.

Geef, o Vader, dat de Kerk met vreugde
talloze inspiraties van de Geest van uw Zoon mag ontvangen
en dat zij in navolging van zijn onderricht
zorgdraagt voor de roepingen tot het priesterambt
en het gewijde leven.

Steun de bisschoppen, de priesters en de diakenen,
de gewijde mannen en vrouwen en allen die in Christus zijn gedoopt,
zodat zij trouw hun missie mogen vervullen
in dienst van het evangelie.

Dat bidden wij U door Christus onze Heer. Amen.

Maria, koningin van de apostelen, bid voor ons.

Vanuit het Vaticaan, 5 maart 2006.

Benedictus XVI

© Copyright 2006 – Libreria Editrice Vati-
cana / R.-K. Kerkgenootschap in Neder-
land

Vertaling: drs. P.C. de Die